

سیکشن کھاہ

شیشم شاہجہان ڈینگ

زڑن سو ملکس مژر آواز کت کری محبت سونہ والہ چھوں آنسو ساز کت کری
 زلتی مت دلس کم شہلائے پاولی گنجیو موچھ شاہجہان بیری ممتاز کت کری
 محبت سنه مضمون مشرلہ چھہ ساری یو حباب دل سون یواندا ز کت کری
 ماصومن زخم پشت کری آموچھ جگہ بھری یو مرحم چھو تقلی دوا ساز کت کری
 گوانصاف مکلی زیستھی چھہ زیوؤڑ یواڑی کری تی ٹھیم گڑھ سہ پروا ز کت کری
 دشمنی دن دلن سو تکم دو رکری ات چھو محو دریضی ایا ز کت کری
 زائن مگر کم ہیمت چھہ زڑی اگر گڑھن دل ایتراض کت کری
 انسانیت سون درس آنسو دیو چھوں دل گودوری زیوتاز کت کری
 ویران چمنس چھہ تما شہ گیر ساری می شوہ ہمدرد کثرہ ہمراز کت کری
 محبت سون جذبہ نستہ دلن مژر رت گنجیو موچھہ کیسٹھی خوشک ماز کت کری
 اڑان تحدی بھر چھ بھولہ دلن مژر پھر یچھہ ساری کشی جہاز کت کری
 محبت وطن سو بھری پجم دلس مژر جگر پھیر گھیوم چھو م نظر ساز کت کری
 نوی تیمیر سون اخبار پڑھتم سو ایس گوگری و نہ آز کت کری
 سو تھر روائوؤز تو، مس مژر یکری میہچہ میہچہ بختھ کر چھو فندہ باز کت کری
 حیران چھو دپئی شاہین تہ شیشم مژرس یکری ٹالٹ صلح باز کت کری

غزل

توُرُس لارڈ یتی سو نگه و فادار اصولی نیلہ پیڑھ پتری رسدار مولی
ارکم پوشنی و اڑ کوز مینیں ہک دیلوت توُرُس مشکہ دار پھولی
پھر پھر نظر دیو چھو بلیل باغش پوش و نچھے یوسنا گلزار لوئی
سوٹت و نچھو توُرُس ژھانڈی پئنوت شیعہ رتی بینیں دبارہ دولی
توا گر یکھ چھوس گرم نار آٹوئی آٹو گرم موئی یله چھوس نچھہ نارہ اولی
ستت تاج میو، نوئی بلیل مین روئت برز کوتی را چھوس آٹو گو آش دار بولی
دو یکھ نام میو نوئی بہار چھو اے بند نمویاتی مژتھی مزہ دار جولی
زو زات بھری تھی خوشی بہارس الوداع تی و نچھے سبز ار توُلی
می مژر پچھر چھو پھلد ار چھوس آٹو تی مژر شینہ پھلکنی می دمدار پھولی
نفرت کر چھوانسان زیر تو دیو چھوس محبت می مژتھی چھوم کردار ہولی
تو او فان کر چھوس ڈلچھو خلیقین آٹو تار دیو چھوس بار بار بھولی
توہا کوشکارس آٹو فادار تینو نای می میوہ اندر چھه دو یہ رنگ دار پھولی
می سبز ار پوٹھوموت تی خوٹکی بھری تھی آٹو گرم نار ازلی تو سخن دار چھولی
سفر یکھنی چھو مژر الگ تھی اے موسم مہ زانی اشعار مخونی
عاشقی دروازہ دل سخن اے توُرُس موسم یوس کر چھو شینہ حیادار بھولی

محمد امین نا یک مد نہای

یسو کچ سری دنیا پاہ ترا چم تراے لیس تھین چانا نان آٹو

گڑھی گو سور وئی کھیثے آن فان ترائے لیں تین جانا ن آن
 خوب کھی آ سہم ناہہ مل زت و نہ شاید پر ژھمس آ گھی پا شہہ آن
 بس چاک کرہ آن پتوئی دامن ترائے لیں تین جانا ن آن
 آ و موت سو یاد مینی جگرو دیو صاپتا کھو تیسوئی کھیثے
 پر ژھچو س تینیہ آن سارہ مہمان ترائے لیں تین جانا ن آن
 دو سکھو نسہی ناہی نس جگرا تکھی می بچ مشکل گڑھی
 وزہ تینیہ گڑھجم دوئی شامن ترائے لیں تین جانا ن آن
 للتوہ و نہ آن یاون کور چھم و نہ شہلا کھو پاٹھو
 لو کھپی کزی می گو پے تاون ترائے لیں تین جانا ن آن
 بس صبر کھو چھو تھچارہ امین نا حق دنیاہ سری تھی مال
 سی تین جو کو تھ تیونوئی بار کھو ترائے لیں تین جانا ن آن

محمد اقبال نا یک نیلوی

دعا

یا الہی شوکھ دل سون کرتی چھو تھ فریادتی ائمہ لکھسی مشریع انگہ زالین دل چھو کرتی فریادتی
 غفلت کا طریقہ بناؤ ذا المستغفر ہن با الاصحار نند رہ متہ اس نند رہ تراوم دیودلن یودویہ بہار
 ماء تہ مخلاص را بھی اس تباہ گڑھی کھم چھسم حرص دویہ دزی بو زی طمیہ ما اس سرائے بھنی لیم چھسم
 آم چھسم رٹنی گناہن مشرد لکھمتہ بیرام چھن نام سنه چھہ یا نو مسلمان یی اسن ما پام چھن
 تینی رحمت عام یئیہ ما ڈھکتی متہ دپنی جہاں ڈھلی اسی رز ترائے لین رز تھی سونتہ قرآن

اے دل بدلونی والا بد لی دل یا زوال الجمال اس پشیمان گھم چھسم کر چھسم اس تی سوال
 تاپہ ڙنجن مژر تی پھل چھو واره وار پھلو ڏون گولاب تینیه نیا متن حد نہ کثر نہ یا ٺون سون کثر حساب
 زیله تے ما صوم گلن توئی کرس ما آبیار لا الست بیقریری اللہ ہسون دیں قرار
 دیں اسن ٿرپونی والا دل قوم سون دیں ایخترام درد دل بھری کری ائیری زندگی کرمن تمام

ما سٹر عطا اللاد بینگ راہی نیلوی

میون یار

پان پان کر ہایسو لو گھچارس دل اگر دیو ہم سو پتوں یار
 ٻونی ڈال دیو ہا مژر سبز ارس دل اگر---
 چاو تراوی دنیا ہ سئی یہ پچھتھ فینی نا ہورہ سدا یہ نوجو یعنی
 نوجو یعنی تراواہ مژر غزر ارس دل اگر---
 بے و فاسنار دھوکہ دا ٿئی گوم یار ہر و کھت نتم یار بے عار
 سره یار تراواہ یا یسو سنسارس دل اگر---
 ہر و کھت عرض گھیم ٿیں پختی دلبرس عار نا ہوزت آس بے عارس
 بے عیری ڙالہا مژر پختی جگرس دل اگر---
 راہی و نجھنھا انسان بنو ہم سایبان محبت سئی بنو ہم
 ظلم نہو یو دیو تیس سنسارس دل اگر---

محمد اکرم ملک شگننوی

حمد

پروردگار عالم توئی چھوں اسو نگہبان بندہ چھسُم گناہگار تی پوک کری اسو ایمان
 تی کو پیدہ انسان توئی چھوں دیتی روزی چمن اسو کری آباد چمن اسو چھو ویران
 ما صوم دلن سن دھڑکن کری قبول یارب رہنمایا سو چھو محمد رہبر اسو چھو قرآن
 ظالمن گھیرس مشرپھستی مت آزامت ہر طرف آز مصیبت مجوہ آز مسلمان
 یکھ التجا سی چھنخ قبول کری یارب دین سون کر ہم پر چار پورہ کری ارمان
 گھنہگار اکرم منگتی چھو تھ یکھ چیز خدا یا قبر سون حساب آسان مختسر سون آسان

عبد الطیف درابو پرواز ساڑلی

مہ کری غلطی دنیا ہس پاٹت گھس بد نام انسانا اگر گڑھی گوس تو کم ہشمت تی دیتھ پام انسانا
 نہ رہ غربت نہ رہ دولت نہ رہ حشمت نہ رہ صورت تور چھنیاں پاک پُنھ سیرت یو تھ انعام انسانا
 یہ دنیاہ دار فینی چھنخ بیٹھ کس سیت وفات کو؟ یو کثرات آوتیں پے پیو نواجل سون جام انسانا
 پھلتو گو آش شونکو روہن سوچن مشد گریے گو مہ رہ بے وایا ت گڑھ چھنخ اچانک شام انسانا
 بالس مانظر ترا چھنخ پھر گئے ڈھایہ پروازا تور روہن بھم زمانس انه دیوس الزام نادانا

محمد امین ملک شگنوی

حمد

شروع تینی نام سیت پروردگارا تو چھوں مہربان میتی پروردگارا
 ناہو چھوں اسن کثرہ مگر تیوں سہارا رحم کری اسن توئی پروردگارا
 اس ما چھسُم تینیہ گناہگار بندہ اسن شاولی و تسد پروردگارا
 منگو ناہو چھوں پروردگارا بلم کری چھسُم اس تینی سہارا

توفیق دینیں پروردگارا	کرہم نیک کار اس پروردگارا
سو نار جہنم سود و زخ خدا	بچاؤ نیں اسن تیر پروردگارا
یودیتی درسگاہ یو علمی ادارہ	سدارا اہرہ روشن یو پروردگارا
اسن لوکھچہ بڑن ماصوم بھین سُن	کرنیں قبول دعا پروردگارا
عبادت خدا سُن اطاعت نسی سُن	خدمت خلق سُن عطا کری خدا
یوا مین منگ چھو تھ بدایست تہ رحمت	عطا کری تو رو دزن پروردگارا
قبول کری تو دعا میؤں پروردگارا	

شاہباز نا یک ہمراز نیلوی

نیلہ ہو تھی رونق تہ پوش ہو چھو با غن	بالیو نظار کھھتہ بمسیو مالہ ترا گن
پیو و توڑ پنی تو یا ٹون توڑ نا گن	بالیو ---
آموچھ بہار پلاٹھ بے شمار چھو	کولن ہو تھی پھولنی دویہ سبزار چھو
ہنیو چنہ و چھو گئیو موچھ کس ڈھانگن	بالیو ---
پڈھو چھو بالن شبیم چھو درمن	چنہ و نچھہ دکھلد گڑھو کری جنگلن
بمسیو یار تھجرس تہ کون دیوید اکھن	بالیو ---
ہائے کم جمالات آموت چھو گامن	کریو زلتی چھو س تو محی تہ را ممن
جو کری شہلائے یا ٹون تاپ داغن	بالیو ---
واسامرگ ہو گڑھم سلی کرنی	قرار ہو دن تیر ییتی چھو سرنی
لکھتھ شاہباز یا ٹون تینہ سو آنگن	بالیو ---

غلام رسول ملک نشاط نیلوی

خدا توئی

زمین آسمان سون خدا توئی پهار ڏن دن جهان سون خدا توئی
 چھوسر رزاق هر یگو دستی روزی فقیر دویہ امیر سون خدا توئی
 چھونه شر یک شیون کثہ چھوسر تو یگی مشرکن دویہ موحدن سون خدا توئی
 چھوسر تو موجود ہر جایہ ہر زمانس ہر مکان ہر زمان سون خدا توئی
 ستار العیوب تین ذات غفار لذ نوب عیب دارن دویہ پر ہیز گارن سون خدا توئی
 عزت دینی وول توئی تہ ذلت دینی وول بیکارن تہ روز گارن سون خدا توئی
 ہر چیز کا یہنا سُن کرتی تینی عبادت بے جان دویہ جاندارن سون خدا توئی

ماستر محمد یوسف نا یک

یتیم

پر ایہ آہتی اگر لتس مگر می نہ آم آرام با بو
 دوس ہورا چھم نظر و تن بکھ تو ما یوس بعد شام با بو
 اگر تو یو ہس سوآل کر مسٹھ تو لچھن میین جواب دیو ہس
 تو ارکھلن مشرتراء نشتس کنیڑ و اے گل اندا م با بو
 یو عیدہ فطرانہ میون چھین کچ سوٹ بو ٹکھو تیا ٹون بچن کچ
 می لیرہ لیری زو بس ہو چھم می نالو زن چھوم یو دام با بو
 یتیم خونس پتی چھ ساری و تن و تن چھم می زاء گوی را ہتی

می قبرہ تینیہ پاٹت تی قبصہ کو تی دس ہو ز چھوم حمام با بو
 دس می وائے چھم بے قریری اچھن می رات دو س اڈش چھہ جیری
 یا ٹون ہو سیت آہستہ می رشتہ دیری تینا ٹونی ہور چھتس غلام با بو
 جد اجد او اے می گھنیم چھہ ساری کی یقین چھوم خدا چھو حسیفظ
 تی یسو کسکو وائے ٹھیم تو تھی نیکی سو گھنی چھوم انقام با بو
 یتھم سُن کھچھ چھو کرتی یوسف یورتی پر ٹھی ستم ہو جیری
 تینی می جوم چھوم پُنڈ غزل وائے تو رُنڈ کر عذ ہم کلام با بو

نظیر احمد بالی

محاہ زبان

کثہ چھوا فسر کثہ چھو کسان رل ملی سرہ روہ سوئی گڑھی جو آن
 غریسی مژر کثہ آسی نا توان عرض چھو میوں تیں کورا یخسان
 ہن سرہ یکجا بڑہ ته جوان بالي پسخو یتھیکھو محاه تھی زبان
 یسو مژر لکھ چھو میو ارمان بالي پسخو یتھیکھو محاه تھی زبان
 عرض کھو میوں ہو چھو یو سارنی کر یو یو دور یہ چھو کرنی
 درد چھم یسی تھی یہ میوں جان بالي ---
 ہنی پڑھی غزلس تہ کو تھنور رل مل راہنسی چھود ستی زور

کھیرہ نیله رو مل س پگل پرستان بالي ---
 یئر یئر یہ یوئی تھی تیر چھو ادب یگس یکھسُن محبت تھی غصب

را پچھه عَلَى مُلْهِيَّوْنَدَةِ مُسْلِمَانِ بَالِي—
چھو تو، ڦپڻ ستره درمن تحده بال بنُوت چيف جسڻش اٿکوي لال
گھيتا پڙ چھه کڻڙ پڙ چھه قرآن بَالِي—
هُنْرَ نَا هِهِ ا توک گُرڻه چھوا ظهار کون غریسي ضایه لو گھچار
کر کٹ گھينڈُسُونه چھو ميدان بَالِي—
سیاست داتی سوچتو نه زت مسگنی وو ڻ گُرڻه ٿير چچه تھياوٽ
ی پچھه ا لیکشن لا گھتی چھه زان بَالِي—
یه کھاه ز باه هزه نا هه تھی اندر ارج یسی چھوم محبوبت یه تھی مسیون تاج
بَالِي نظیر ڏ یه تھی پیچان بَالِي—

تو سيف احمد سو هيل نو کو ڻ پها گو
شکر خدا يانصیب کو یو ماہ رمضان
توبه کري یو آز چھو تھ ماہ رمضان تو چھوس عزیز تو چھوس کريم
تو چھوس رحمان تو چھوس رحیم الالا کبر چھو تیوں فرمان
توبه—
اے غافل انسان تی گھنم چھه خطا تی مو خدا آستھا—
مه نارس تراوی پنون پان توبه—
زانی ماڻ می گھنم چھه نمازه قضاه خدا یا معاف کری میئنه ساری گناه
هزه و محبت چھو تھا اے نوجوان توبه—

تو سیف کزی چھوں یتوبے خبر یاد رچھی تو پئنڈھاے گز قبر

یلہ موت تی یو تھکاڑ تھ جان توبہ ---

خوشی محمد نایک

کھڑدش بنهالہ ته نیله کھاشہ چھو بولیہ نام

پگس ته رامبنس مژر کھاشا چھو بولڑ مقام

نچھلڑی تھی زورہ شورس تھجھ کھی چھو ریڑہ بالس

نھمکھ چھو آبشارن کھاشاہ تی چھو تھ سلام

پٹھو بول کت تھی کھاشاہ سر سبز سترہ بالن

گن گرائے کرتی کھیچن ویکن سری تمام

مسئول تھی یسو صدی مژر شیرین کلام کھاشاہ

مشیدن ته مدرسن مژر چھو کھاشاہ سونوئی کلام

تار تھ سون و ن چھو کھاشاہ تھی پر اذ بول

زندہ رو چھ پئن پہچان پگلی چھو بکھہ ازم

عرضکھ تھی پوشہ ویڑن مالنیہ بینیہ کوڑیہ

گرہ گرہ یوئی سبق دینیتھ کھاشاہ مژری تمام

نیکری ته مد و متی مژر لی گڑھتھی نچھلڑی مژر

رو چھ ماے تس دلن مژر مل گو یو بولڑ مقام

لت گب می معاف کرنیتھ لکھ لے خوشی محمد

لیکجاپی لیوم اس محوبت سون جام

غلام محمد بائی نواز

الوداعی نظم

الوداع اے الوداع دھمہ والن الوداع بین بارنن یاد رچھنیتھ وندتی گڑھتھ تسد جدا

الوداع--

پنہ استادن سکولس کر چھو الوداع الوداع---

رچھنیتھ یاد رچھنیتھ تسد استادن سندی دعا الوداع--

اوس پاٹت نومہ تاں ہر بین بارنہ کر چھو دعا الوداع--

خدا تو اسوئی ساتھ یو کرنیس پاس کامیاب الوداع--

بورڈ سون امتحان چھو یاد کرنیتھ تسد ذرا الوداع--

پاس گڑھنیتھ ملتی راہم اس سدا الوداع اے الوداع

ماستر جاوید ڈینگ

انتصار چھو س خدا یا کاریو خواہیں ہو پشم دیومی ما آزیاریو

گھی ہونستس گوڑکھن دویہ پھر آس می جوانیری بے سہار س سہارہ یو

نیک دلس نیکی والنس نیکی یوسیت اپلازو نہا کیتیوہ و نہا مار دیو

بے آر بی منزگزار چم زندگی پے قرار س آزدیو قراریو

صراف شرافت چھتھ اچھہ گو آش بد کار س بد کاری کت تار دیو

محمد شریف ملک شارق

پہاڑ

محلن ته بے سہارن سون پہاڑن
محاه زبان يولني والن سون پہاڑ
ماله ماله ڙحاله د تچھتھ يا ٺو جوان تو ٻڌي دويه سبزه زارن سون پہاڑ
آڻ کولي یکھ ناسي مٿر تولتی شور ونتي پوڻھوت آ بشارن سون پہاڙ
آ محسرن دويه ريله منڈ و سن مرج چنگ اچھن ديو دارن سون پہاڙ
ات چھمل کري ہنده سکھ دويه مسلمان مند ر مسجد گر دوارن سون پہاڙ
حڪيمن سٺيه نظرن سون محتاج چھو خوبصورت ز ميندارن سون پہاڙ
واے شارق ياد کري تئيا ٺو ڪھنڊ رات کھار وان سون ونشالن سون پہاڙ

نظير احمد مخدومي

اے پانه کري سکھراو ونه زاني هر داؤ
چمنس تي نس گوتاو ونه--
چھمني جو ڏھنگو سيت پوشئي تي جور نگو سيت
ونه چلکو نه پيشيه چھرڪاو ونه--
بے پھل او هتھس آٺو استاده رو هنس آٺو
ڙو ڦ پسيم ته گوم پتھراو ونه--
وو پري تي ليس ترائے پن تي ڦشتگے ماے
اخْلاَسِي کري بنوتس کاو ونه--

انگ انگ می گوم کمزور طاقت نه رہنم زور
 کھٹھ کار گوس اڈ کھاوا ونه۔
 دنیا ه تور چھپی دور عقی تور ٹی بھر پور
 کر چھٹھ قبر آوا و ونه۔۔۔
 مخدومی رچھنیس ہنی یو عہد کھا او ہت نیتھ گن
 گنہ سی پاٹت نہ کرنیس گرا و ونه۔۔۔

محمد یوسف نا یک راہی
 یہ دنیا ہ تھی فینی
 موکری غفلت یہ دنیا ہ تھی فینی فینی بدن چھو تھ فینی زندگینی
 ہر سدا خدا یاد رچھپی سوئی چھو مطلب نتے بنو تو کچ عذاب تینی یہ غفلت
 کری تھو ہور کچ سامان یہ دنیا ہ تھی تراونی فینی بدن چھو تھ فینی زندگینی
 زن و مردن کچ آموچھا رشاد پڑھن نمازن مژر رب رچھنیا س یاد
 سوئی کری دوزاسوہ غم ت پر یشینی فینی بدن چھو تھ فینی زندگینی
 بے نمازی مسلمان ونی تی کت شوبی نام قرآن مژر مشرک دینی تیوں لقب آو
 تو روہنس شیمل شرکس تھ کیوہ کار شیطینی فینی بدن چھو تھ فینی زندگینی
 کو کھیفرن بر سر آو حکم بے نمازیں کونہ یعنی سجدہ زت حضرت بے نیاز س
 تین زالتہ پنون پان دوز خون نار جو یعنی فینی بدن چھو تھ فینی زندگینی
 تو چھو س امسی نبی باشان و شوکت تو کری محنت زانی فر صحت غصیت

تو تراوی بت پرستی یا نوکار شیطینی فینی بد ن چھو تھ فینی زندگینی
 رئی یوسف تو حید و سنت نام حدانیت چھو تھ گڑھونو پیش دربارے خداوند تبارک
 و نتی چھو س امتی کسو کری تو بیانی فینی بد ن چھو تھ فینی زندگینی

اشیر شکلیل پڈیار

جو مین یارا و کھت ہو قضا گو جو یسی ہو ڈلی گے فرض نا ہوا دا گو
 سفید ہوتی دیڑھہ رو، مگو نہ تیلہ تاں تی مولوم گو
 یوم غرور انسان دولت ہو، فدا گو
 دی چکر کھو تو گوہی مرغ غزار دیوما دل گڑھتھہ ہسیارہ
 تی پھٹکری پیو تھ یاد می سیت کم دغا گو
 جو یسی --

سوکری زوڑ چھو دولت سنا

یوسو رئی کھیثہ ما گڑھوات فنا سو قارون سون مال کنیر و تباہ گو
 جو یسی --

اشیرا جہ تو یکھو کرم دیوما کر تھ خدا کھیثہ رحم
 غفور رحیما سونا مے خدا گو جو یسی --

فاروق احمد سوہل نادم

ڈلس د گرس لکھن یہر یوا نہ یوا تی چھو تھ حوالہ وطن یہر یوا یوانہ یوا
 پھلن گل تہ می کت محتاج مشک چھو س آٹو بالہا تیوں چھن یہر یوا نہ یوا

جە كرم حساب آنۇشۇقۇن تەارمانى بورھاولىھە نەكھن يېرىۋا يېرىۋا
يۇچھونىيدىم خىشىۋىز ئەپشىتىڭىز ناز چىھۇپۇشە مەتن يېرىۋا يېرىۋا

محمد اسحاق نايك

ئۇقۇم ھاصامىز مەخلۇن دىلوانە بىنى كرى قىورتۇن پرەتۇنگەت دەتم پەوانە بىنى كرى
كىس آهەتى خوبى لەفتىڭىز چىھۇمىنە بەدل كىس قىبىسى كۆتۈم يىسى دەس مەھانە بىنى كرى
نايك اسحاقە يىودۇن ياسى كەممەنگىل گەچىۋە ضايىھە گۈزەرمەس ژارر دەمىستانە بىنى كرى

شاھىد رضا

بىيت رات شىنگەن سەحرىس يۇچھۇ يىشەرس طریقە
پېشىس بەلە پەترول نالىس يۇچھۇ يىشەرس طریقە
ئۈرۈپھە رات روتسى تىئىز چىھۇ لەئىنى سۈنپا سپورەت
ئۈرس شفقت تە بدەنىيىدىيەندەرس يۇچھۇ يىشەرس طریقە
اصل و تە دەھنۇس تە نارا ض راھتىقە كەرتىقە بەھىلەنلىنى سۈنپەرە كوشش
سېيت راھتىقە غلەنچە كارس يۇچھۇ يىشەرس طریقە
رضا ايمان رېچىھى تو دېيىس تە قەرقانس كامىياب چەھتەقە قىدىن ياه تە آخرت
ات چەھتەقە گەھتىنى يۈك مىسەدە مول استانىس يۇچھۇ يىشەرس طریقە

ناصر السلام نايك

كەھاھ زبان

چھو غز لہ میثیہ عنوان کھاہ زبان پچھتہ تی کھاہ پہچان کھاہ زبان
یو ہن کری چھوم گڑھتی ٹڑھ افسوس پچھہ مشرلتی پیشتر انسان رکھاہ زبان
چھول اکتو موت ہیلو ہے آز کہ جواتی مکر کرنی گڑھن یا ٹوکھاہ زبان
چھوس تو بھرتی لوں دوین زبان پچھتہ آمتو زن مہمان تی کھاہ زبان
ناصر و نچھوٹ از دس آز کہ جوان یو لفظ ہؤن کری چھتھ منچھوٹی کھاہ زبان

عرفان زاہد زہدہ ٹرنجلوی

فری یاد

خراں بر تراوی پردگارا پیموت چھوس آٹو پو تھر پروردگارا
گھیو موت چھون حال بد سارئی پچھم بالتی بد لہالتی کر ٹیم پردگارا
توتی کرسم رحم گڑھ کوہرہ ٹھپنی آٹوراہہدار بد رپروردگارا
دل چھوم بے قریری نال ولو نمت وجودس چھوم اثر پروردگارا
بیهارس کجھ بلدم داری چھسم تیکھن بنی خاک جگر پروردگارا
بناوم میون شافع روز مشر نی خیر الورا پروردگارا
مہمن مشزاگر محسوڑ چھو زاہد چھوس کھیفی مکر توئی پروردگارا

بشیر احمد بھمیر و

بلبلما مہمان چھوس کلٹو ٹریں سون
کھتو بھرو سہ چھتھ زندگی سنیہ گھیرن سون
ہر راز سنه اندازا لہی زانس توئی

ہر بندہ سو فری یاد الہی مانس توئی

توئی موچھوں ذمہ دار طوفینی محیر ان سون

ماصوم دو یہ مظلوم سویلی یے کری تی

یاٹو کر چھتھ فری یاد سجدس پے کری تی

کہ با غن مژمو اول چھو چھیر ان سون

ادہ حکتو۔۔۔

زندگی مژرو نیم تیوں کتھٹھتھ تی

ادہ یسو دنیا ہس پاٹت ناہو تو جگرہ ہو گسم تی

حسن ہو یو چھوم تینیہ یاٹوں تھپہ تھوا آڑن سون

ادہ ۔۔۔

او بشیر بھمر اغم کزی ناہو بھر چھوں تو

ناہو ملتھٹھ گلزار کٹھن مژری تر چھوں تو

بھمر و مودیوانہ اہست پھلو یڑن سون

ادہ حکتو۔۔۔

منشور بانہالی

تیاٹو پر ائیہ سیری ریندگی و نہ تراوی صامیئنی دوستا یاٹو چاے دوں ایخلاصہ سیت گزر اوی صامیئنی دوستا

تاپس اندر رز لی گو جہان ہر یکھ چھوڑ ھائڈ تی سایبان یکریشی مستس ہنکھ یہ تراوی صامیئنی دوستا

ایخلاق چھتھ بڑی دو تکھو لا گت محیشوی یکر نہ لگتی چھتھ دولت یہ محبت پیار سنی ورتاوی صامیئنی دوستا

بھی حال دل سنہ باو مسٹھ یا نوزخم دل سنہ ہاو مسٹھ تاول مہ نسی زاگس تو محسر ٹھراوی صامیئی دوستا
منشور کر چھوں زوفد اہر کانسہ دل رچھتیئی چھونا تیس لب تی بھی ساعتھ ہنکھ آزماؤی صامیئی دوستا

محمد حسن دردان

نس گو بہار دویہ یود رشن دبارہ دویہ یو
خدا ہی خدا چھوتیکوں بیتکوں بہار دویہ یو
رہ پوش دل گھیو موت چھوم
دنیا ہتراءے یونس گو سونا ہو دبارہ دویہ یو
یاد پھم سو ٹو ٹھنچپن دگ افچھ سخت می زخم
نس گو سو ٹو ٹھنچاون ونه نا ہو دبارہ دویہ یو
پھلوون گو لاب می زھڑی گو ہردک یو و او پھری گو
کم آسی سنا تیر تان پیر تان بہار دویہ یو
حسنا تیسی عبادت پھٹو کری تھی زندہ شہادت
یہ زندگی تھی تیسی امانت پر تو تیسو ہو دویہ پیو

علام نبی بلبل

اس چھسم یکسان سارئی کس دیوم ونه پام ہے
فرخہ سیت وڈن اس چھسم کھاہ یوئی چھوا صلی نام ہے
کھٹھ لگی چھتھ اسن سارنی مالیہ سُن کوریسو قدر
یونو گڑھنوئی تراءے لیو چھون دور دورہ چھتھ گام ہے

کا شرین سُنْحَقَهْتِي وَالْكُلُّ مَرْكُزِ مُثْرِپُورِهِ پاٹھو
وارہ بالیو پاٹت روپین کلیش ری مثرا نام ہے
یکھ پگل تی نیله ڑو ملس ڑ کہ تہ سرگلی پرستان
کھیڑہ سیتی سارنی چھوڑ رشتہ دیری عام ہے
یوسیاست گڑھتی اکثر میون چھو عمر ضمکھی گو
سدن سادن حکم زبان کر چھوڑ پتہ لیلام ہے
نام چھوڑ تھے یو میں بایا پوٹھ تیوہ دو یہ شوبہ وڈن
عقلمند سارنی ڈا اور چھوڑ وڈن تس سر عام ہے
چھوڑ پریشان گھیو موت بلبل باٹو کری او حال وہ
بارئی باران چھو لائھتی ہلکتہ ملکتہ الراام ہے

شوکت علی نا یک حسرت سراچوی

لوکھی یہ دنیا ہتھی ملاقات ماضرو رگڑھی گڑھی کو ہور سو بے وفا تیتی کھیتو کھ دو رگڑھی
ملنو یا ان را نو کٹھ سالم یو تقدیر چھو نباو یو سکن یو گوتیں دل چو رگڑھی
داشی تی پن جان کھینچ نہ کھینچ زاتی وادہ بڑی لیتی چھو بے وفا معزو رگڑھی
انہا ہر گنہ کو ادہ چھو س حیران کری کرتی راہرہ ظلم می پاٹت پاٹی سو مجیوز رگڑھی
گڑھتی کری نہ پورہ سوچا ہتی یو انسان یکھ شے پسند دیدہ گھے گو بشر سوؤ رگڑھی
نسیم گزیرش مین چھوڑ رمع بھو تیں دینیں حسرت ہو یکھ صیر چھو پاتی تیں غزوؤ رگڑھی

سا گر حیات سو بل منجو سی

ساگر یہ زندگی چھٹھ کھینچن دو سن امانت
 یسو زندگی ہو بالیں ایہ زے یسو کرس خبانت
 دل سون یوداہ و ننسیں فری یاد می لکھ کر ننسیں
 حال دل بیان تو کرنیں با خدا ہو تو می و ننسیں
 موسم ہو چھو تھ سہار سون یا نو پوش لیکہ ٹھنی
 اکثر ہو یو ہر ددو یہ یا نو پتر لیکہ زھڑنی
 زندگی ہو کٹنی لیکھ کو ہور گو میون جاناں
 ساگر تی پہلے جو تھس یسو زندگی سو داستان
 دور نا ہو بد لہ آم و چھ بد لی ہو گھستہ انسان
 انسان سو نی یہ کھٹھ بھوتی نا ہو انسان

شکلیں را ہی کھا ہستانی

کھاہ ترانہ

بائل چٹھو کھیتپہ تھی اسی	کھا شاہ قوم سو شان تھی کھاہ زبان
یا نو ساری مل کری بنو چھو کھاہستان	کھیڑہ آسرہ یا بنہالہ، رام بن یار امسو'
حقیقت سامنے آئے تہ دشمن گکیوہ پر یشان	یوسو روئی تراے لمیوت او ہتن ساریئی
مجلسن، جلسن تہ ادارن سو تر جمان	یلہ یو یسی اہمیت سارنی سو دس مثیر
یہ پھلتی پھولتی راہرہ یوئی ارادہ را ہی	پیتی پیتی کھاہ زبان نستی نستی کھاہ زبان